

1. Місто в економічній структурі країни та світу.
2. Конкуренція на ринку залучення прямих іноземних інвестицій, реалізації інноваційно-інвестиційної моделі розвитку.
3. Проблема відсутності власних можливостей (ресурсів) для запровадження такої моделі.
4. Необхідність реформування існуючої системи місцевого самоврядування через надання більшої автономії регіональному самоврядуванню, посилення фіскальних повноважень регіонального управління, залучення зовнішніх фінансових джерел.
5. Необхідність в тому, щоб скоординувати свою діяльність так, аби всі елементи цього ланцюга були взаємозалежними й ефективно взаємодіяли.
6. Місто – це уособлення загальних інтересів міської громади. А не лише територія, обмежена на місцевості. Місто – це можливість для мешканців реалізувати власні інтереси: мати безпечне місце для життя, гарну роботу, якісні послуги в місті, сприятливі умови для заснування бізнесу, можливість пити якісну воду, вчасне прибирання сміття, якісну систему освіти та медицини, можливість для змістовного дозвілля. (Урбанізація в великих містах: Прага – заборона будувати будинки вище 9-ти поверхів, Осло – вище 5-ти).
7. Співвідношення „ресурси-результати” є показником ефективності функціонування моделі організації міста, а отже і якості життя.
8. Параметри ефективної соціально-економічної моделі (СЕМ) міста:
 - рівень зайнятості;
 - оптимальність співвідношення різних галузей економічного сектору;
 - рівень освіти;
 - напрями використання сукупного продукту, створеного в місті;
 - рівень та умови залучення інвестицій;
 - обсяги виробництва та надання послуг;
- 8.1. Структурні елементи ефективної СЕМ:
 - галузевий елемент;
 - інституціональний елемент;
 - фінансовий елемент;
 - регуляторний елемент;
 - інформаційний елемент;
 - екологічний елемент;
 - міжнародний елемент (як мета: управління міжнародними проектами та використання коштів ЄС);

Необхідно зробити потужний ривок і переходити до формування нового образу міста як потужного постіндустріального науково-технологічного, економічного, інформаційного центру. Саме на це спрямований Стратегічний план економічного розвитку міста до 2018 року, прийнятий у серпні 2008 року Кролевецькою міською радою. Це єдиний шлях забезпечення ефективної реалізації промислового та інтелектуального потенціалу території.

9. Інноваційно-інвестиційна модель розвитку міста – найвища форма соціально-економічної моделі.

10. Елементи інноваційно-інвестиційної моделі:

- формування сучасних систем та каналів комунікації;
- створення умов для функціонування нового бізнесу;
- підтримка діяльності бізнес-агенції міста, створення самоокупного бізнес-інкубатору;
- формування міського венчурного фонду;
- утворення інтегральної науково-аналітичної команди, яка б об'єднувала представників місцевої влади, підприємництва, науково-викладацького потенціалу, активістів громади;
- формування оптимальної структури власності в місті, мала приватна власність – основа середнього класу;
- відокремлення в міському бюджеті інвестиційного сегменту, що стане фінансовим джерелом формування нового іміджу міста;
- створення механізму залучення молоді до реалізації Стратегічного плану економічного розвитку міста;
- конструктивний соціальний діалог між владою та громадськістю в формі публічного та прозорого обміну думками;

11. Механізм залучення інвестицій в місто:

- розроблення та постійна адаптація Стратегічного плану економічного розвитку ;
- розроблення інвестиційних проектів та виділення земельної ділянки („грін-філд”);
- інформування інвесторів про створені інвестиційні проекти та наявні земельні ділянки під їх розміщення (комплекс презентаційних заходів на базі інтернет- та мультимедійних технологій);

12. В Україні загалом несприятливі умови для залучення інвестицій:

- відсутні умови для функціонування та розвитку вільного підприємництва; бізнес не має реальних можливостей для того, щоб діяти успішно та легально інвестувати в свій розвиток;
- урбанізація замість розвитку малих міст;
- знекровлення міст через механізм державного бюджетотворення (проте, саме у другій половині 2009 року з'явилась реальна перспектива зміни стану речей в цій сфері);

- ПРОБЛЕМИ, які не дають можливість масово залучати інвестиції:
 - 1) високі відсоткові ставки по кредитах, відсутність відкритої інформації про впровадження інноваційних технологій;
 - 2) брак власних коштів підприємств, низький рівень кадрів;
 - 3) недостатнє фінансування наукових досліджень;
 - 4) відсутність активної державної підтримки розвитку економіки;
 - 5) відсутність громадських знань у сфері можливостей створення умов для якісного покращення рівня життя (нагадую, середній вік життя чоловіків в Україні 62,7 років, Норвегія – 80,0 років);

ВИСНОВОК:

місто не може розвиватись самостійно, саме по собі, бо воно входить в систему, яка на жаль не відповідає потребам інвесторів. Тому що відсутні якісні дороги, інженерні мережі, сфера послуг (готелі, зв'язок тощо). Необхідно створення нового бренду міста, використання географічного положення, ландшафту, екологічних умов, відповідного сприяння з боку влади (регуляторне середовище, відкритість та зацікавленість в приходу інвестора). Саме це дозволить місту стати конкурентноздатним серед багатьох сотень таких же самих на теренах України.

Чим раніше ми це усвідомимо, тим швидше ми досягнемо цілі (реалізуємо інвестиційний проект у сфері високотехнологічного інноваційного виробництва).

